

Це моє місто...

У дитячій лікарні «на 17 вересня» рятують дитячі життя вже 60 років.

Першим спеціалізованим закладом для маленьких пацієнтів у нашому місті була саме ця Рівненська міська дитяча лікарня, заснована понад 60 років тому. Нині заклад розвинувся у потужний багатoproфільний центр із новим сучасним обладнанням та професійним штатом.

А починалося все у 1948 році – 1 липня відкрили дитячу лікарню на 30 ліжок у приміщенні міськамбулаторії на вулиці 1 травня (нині – Петра Могили). А вже 1956 року міська дитяча лікарня переїхала в новозбудоване приміщення на вулиці 17-го вересня. Протягом усіх цих років, незважаючи на зміну влади, назв вулиці – 17 вересня, Тополева, Чорновола, – заклад завжди залишався дитячою лікарнею.

Нині це один із найстаріших медзакладів Рівного. В народі його називають просто – «дитяча лікарня на 17 вересня». Деякі з приміщень збудовані понад півстоліття тому – 1956 роком датовано корпуси №1 стаціонару та

новола, поліклініка №3 на Грушевського та відділення відновного лікування на вулиці Пересопницькій. Там же розміщена бухгалтерія міської дитячої лікарні, а колись було ще друге відділення поліклініки, – роз'яснює **головний лікар Рівненської міської дитячої лікарні Микола НАДЕЙКО**. – Тобто міська дитяча лікарня розташована в трьох приміщеннях. У нас зайняті майже 600 працівників. Поліклініки надають допомогу 30 тисячам маленьких рівнян, а стаціонар – 50 тисячам. Розбіжність виникла тому, що ще є діти, котрі обслуговуються у центрі первинної медико-санітарної допомоги «Ювілейний».

Та серцем першої дитячої лікарні були і залишаються корпуси на Чорновола. За ці роки тут лікувалися чимало рівнян, – від тих, які народилися наприкінці 50-х років до нинішніх діток, які годяться першим пацієнтам у внуки. Хтось лікувався, хтось робив щеплення чи проходив огляд лікарів перед школою тощо.

ними сітками радянських часів... У таку лікарню навесні 2012 року прийшов працювати Микола Надейко.

Найперше він зробив обхід усіх відділень, поспілкувався з працівниками, обслідував усю «господарку» закладу.

Адміністрація лікарні визначила основні вектори подальшої роботи. Один із головних – це не стільки заміна застарілого обладнання, як ремонт, якого заклад давно потребував. Один із перших ремонтів зробили в туалетах поліклініки. Пацієнти пам'ятають, що з убиральні на другому поверсі через дірку можна було побачити перший поверх. За 2012 рік відремонтували перше відділення стаціонару, операційну педіатричного відділення №2, реєстратуру та вхід у поліклініку №1, пост №2 інфекційного відділення. В тому ж році відремонтували й друге відділення поліклініки №1, що на Пересопницькій. У 2013 році пофарбували фасади поліклініки №1 та стаціонару. В 2014 році відремонтували інфекційне відділення, де на радість маленьким пацієнтам розмалювали стіни казкови-

дичної допомоги. У медзакладі з'явилися апарати штучної вентиляції легенів (ШВЛ), пульсоксиметри, електрокардіографи, шприцеві насоси та інша медична апаратура.

Тут створили також нове відділення інтенсивної терапії на 6 ліжок, організували цілодобову роботу лабораторії. Та чи не кращим досягненням міської дитячої лікарні можна назвати створення тут у 2012 році пункту невідкладної медичної допомоги дітям вдома. Батьки Рівного називають його «дитячою швидкою». Так воно і є, бо лікар-педіатр та медсестра цілодобово їздять на виклики до хворих дітей. Буває, що за добу їх кількість сягає сорока. А тому доводиться чекати лікарів і по годині. Аби змінити цю ситуацію, лікарні потрібне ще одне авто.

– В цьому році обіцяють виділити кошти з міського бюджету на придбання ще одного автомобіля для невідкладної допомоги. Завдяки цьому вже на початку січня цілодобово будуть працювати дві бригади, – каже Микола Надейко.

Постає питання: чому за останні кілька років у лікарні відбулися такі разючі зміни? Чому їх не було раніше? Все просто – колектив почав шукати бюджетні та позабюджетні можливості фінансування лікарні. Заклад також співпрацює з благодійними фондами: «Волинь Європейська», «Волинь Велика» та «Допомога і підтримка». Благодійні, спонсорські кошти плюс фінансування з міського бюджету, – от і зміни в кращу сторону – поступово, повільно, але неухильно.

Але 2016-ий ці темпи при-

років, незважаючи на зміну влади, назв вулиці – 17 вересня, Тополева, Чорновола, – заклад завжди залишався дитячою лікарнею.

Нині це один із найстаріших медзакладів Рівного. В народі його називають просто – «дитяча лікарня на 17 вересня». Деякі з приміщень збудовані понад півстоліття тому – 1956 роком датовано корпуси №1 стаціонару та поліклініки №1, а в 1975 році з'явився корпус стаціонару №2. Але якщо більшість рівнян вважає, що міська дитяча лікарня розміщена лише на Чорновола, то дуже помиляється, адже ця медична установа об'єднує кілька закладів по всьому місту.

– До структури нашої лікарні входять поліклініка № 1, стаціонари, що на Чор-

ної медико-санітарної допомоги «Ювілейний».

Та серцем першої дитячої лікарні були і залишаються корпуси на Чорновола. За ці роки тут лікувалися чимало рівнян, – від тих, які народилися наприкінці 50-х років до нинішніх діток, які годяться першим пацієнтам у внуки. Хтось лікувався, хтось робив щеплення чи проходив огляд лікарів перед школою тощо. З кожним роком лікарня старіла, і умови, в яких приймали маленьких пацієнтів, погіршувалися. Адже останній капітальний ремонт приміщення тут робили у 1985 році, тоді ж і надбудували третій поверх у поліклініці. З того часу хронічне недофінансування галузі 90-2000-х років далося взнаки. Старі стіни і вікна, ліжка з панцир-

ного відділення №2, рестратуру та вхід у поліклініку №1, пост №2 інфекційного відділення. В тому ж році відремонтували й друге відділення поліклініки №1, що на Пересопницькій. У 2013 році пофарбували фасади поліклініки №1 та стаціонару. В 2014 році відремонтували інфекційне відділення, де на радість маленьким пацієнтам розмалювали стіни казковими героями. Коли це все зробили, колектив закладу повірив, що як хотіти, можна досягати результату. Тепер у міській лікарні працюють над заміною всіх старих вікон на нові енергоощадні. У відділеннях стаціонару з'явилися нові функціональні ліжка. Але, крім ремонтів, колектив працював над підвищенням якості надання ме-

дицинської допомоги. Колектив почав шукати бюджетні та позабюджетні можливості фінансування лікарні. Заклад також співпрацює з благодійними фондами: «Волинь Європейська», «Волинь Велика» та «Допомога і підтримка». Благодійні, спонсорські кошти плюс фінансування з міського бюджету, – от і зміни в кращу сторону – поступово, повільно, але неухильно.

Але 2016-ий ці темпи пришвидшив завдяки щедрим вливанням з міського бюджету. Таких сум, як цьогоріч, медзаклад раніше не отримував. Виділили кошти на заміну вікон для поліклініки №3 на Грушевського, а також на придбання сучасної апаратури, зокрема, гематологічного аналізатора та сучасного апарата УЗД за понад 1 мільйон гривень.

Микола Надейко ніколи не думав, що колись очолить дитячу лікарню, хоча доля не раз натякала йому, що працюватиме саме з маленькими пацієнтами.

– Я закінчив Тернопільську державну медичну акаде-

...а це в ньому я

мію за спеціальністю «лікувальна справа», що передбачає лікування дорослих пацієнтів. Першим місцем роботи була районна лікарня в Зарічному – лікар-травматолог. Після переїзду до Рівного працював травматологом у радіаційному диспансері. Згодом після курсу навчання отримав спеціалізацію дитячого лікаря ортопеда-травматолога і перейшов на роботу до травм пункту обласної дитячої лікарні, якій віддав 12 років, – згадує віхи своєї трудової біографії Микола Михайлович.

Отак доля підвела його до нинішньої роботи. А натяки були ще в студентські роки.

– На розподіл до інституту

приїхав начальник відділу кадрів обласного управління охорони здоров'я і каже: «Надейко, ви поїдете педіатром у Злазне». Я заперечив: у нас же лікувальний факультет, жодного педіатра тут не мало би бути. Але він так і написав мені у розподілі: педіатр у Злазне. Потім якось вдалося змінити це рішення. Через 15 років після цього я став головним лікарем дитячої лікарні, – з посмішкою пригадує Микола Надейко.

Крім перекваліфікації на дитячого травматолога Микола Михайлович здобув другу вищу освіту – закінчив Львівський регіональний інститут державного управл-

іння Української академії державного управління при Президентові України.

Сьогодні на запитання, якою він бачить ідеальну дитячу лікарню, відповідає так:

– Щоб там у першу чергу був професійний, злагоджений і дружний колектив медичних працівників. У нашій лікарні більше половини лікарів мають вищу кваліфікаційну категорію – це лікарі-практики. Але й молодим лікарям у нас є місце. Лікарня спонукає молодих спеціалістів до постійного підвищення кваліфікації. В ідеальній лікарні не повинно бути великого навантаження на лікаря, щоб він встиг приділити достатньо уваги кожній хворій дитині. Друга складова – побутові та санітарно-гігієнічні умови мають бути наближені до домашніх і навіть комфортніші. Ми намагаємося все робити для цього.

Ніла ВОВЧИК

АНОНС

Як можна лікуватися дешевше?

Відповідь на це питання шукайте в наступних номерах «7 днів».